

w obieg będą puszczone, aby zaspokoić gardziele hyen wyborczych?

Zapamiętajcież więc sobie dobrze, że ten, który nauczył się opijać w dostatki, nauczył się niemniej z rozkoszną miną przyjmować wyroki wygranych procesów, popychające skrzywdzone istoty do samobójstwa.

Summum ius, summa iniuria. Pannie stała się ogromna krzywda moralna i materyalna.

Sprawiedliwości zadość stać się musi i powinno. W dramacie miłosnym, który się rozegrał legła niewinna istota; główny bohater, sprawca nieszczęścia, wyrokiem sądowym osłonięty, wyszedł bez szwanku. O wymiar sprawiedliwości i osąd należyty woła krew przedwcześnie zesłanej ze świata sieroty Wegnerówny — z za grobu.

M... Ilka.

Życie.

Patrzyłam w życia ludzkiego koleje
I wyznaczone człowiekowi szranki,
Jak nieśmiertelną ścigając nadzieję
Ima się mglistych szat jasnej niebianki;
Jak z własnej jego duszy urodzona
Poezya ciska przed nim ideały,
A on namiętnie wyciąga ramiona
Do górnej cnoty, promienistej chwały.

Spostrzegłam przecież, że wielki tłum ludzi
Wraca z pogoni znużony i chory,
Skarżąc się gorzko, że życie nas ludzi,
Za owoc prawdy dając jej pozory —
I własna gorycz, utajona w łonie
Na usta skargą wybiegła żalosa!

Czy otrzymały kiedykolwiek dłonie —
Co się tak blizkiem zdało życia wiosną?
Gdzie jest ten postęp, który miał wieść górną
Ludzkość, dążącą do mądrości źródło?
Z losów złożonych w przeznaczenia urnie
Gdzie jest wygrana szczęścia i spokoju?

Kilka łez gorzkich na licał mu spadło;
Ale letejską nie stały się wodą,
A czarnoksiężkie wspomnienia zwierciadło
Własną mą postać okazało młodą.

NAMIOTY I PIECE PIEKARZY WOJSKOWYCH.

Widziałam siebie, jak dumna i śmiała
Mówiłam hardo, że chcieć, to mōdz znaczy...
Jakaż mnie litość pogardliwa brała
Na tych, co mogli czuć, myśleć inaczej,
I ileż serca namiętnych uderzeń
Pierś napełniało ogniem i zapałem!...
Co było bogactw w skarbnicy tych wierzeń,
Uczucia siły w dążeniu tem śmiałem!

Ach! czy nie było to już szczęściem samem
Tak czuć, tak myśleć, tak patrzeć na życie?
Stać nad pozorów, nad próżności kłamem
I gwiazdę Boga widzieć na błękitach?

Czy to nie było szczęściem?... W sercu mojem
Niechaj się cisza łagodniej uczyni...
Obetrę biedne czoło, złane znojem...
Ta mądrość, która jest życia mistrzyni,
Niech zstąpi do mnie i — czyniąca ciszę —
Niechaj mnie zwolna do snu ukołysze.

Procesya dziękczynna.

Jak wiadomo, lud w Tyrolu jest niezwykle pobożny. Corocznie po żniwach wychodzi procesya z kościoła, w której wszystko, co we wsi żyje, bierze udział. Okrąża ona wszystkie pola, pienia płyną w niebo, za plon zebrany Panu Wszechświata gorące dzięki składając. Zwyczaj ten utrzymuje się od lat setek.

Wypiekanie pieczywa w polu.

Różne ćwiczenia odbywa wojsko. Do takich ćwiczeń należy niemniej pieczenie chleba w polu. Ryciny nasze przedstawiają pieczenie chleba pod „Kaiserwaldem“ we Lwowie, oraz piekarzy wojskowych 15 i 80 pp. piechoty.

Dla matek i wychowawców.

Leczenie złych skłonności, złych poędów, żądz, nawyknień i nałogów.
XXVIII.

Grzeszący przeciw VII. przykazaniu.

„Chcieć“ powiada Ribot „znaczy wybierać, aby działać“. „Chcenie“, mówi

OPERA LWOWSKA.

Mieczysław Sachorowski, zasłużony długoletni sekretarz teatru.

Rabier „jest czynnością umysłową, a zatem czynnością, która ma swój wiado-my powód i z której możemy sobie zdawać sprawę. Jeżeli się czegoś chce, to można istotnie osądzić, dlaczego się chce“.

Pytanie: czy mały złodziej ma swoje powody, czy osądza, dlaczego chce i czy umie wybierać? Odpowiedź musi wypaść twierdząco.

Rzecz inna, czy posiada zmysł moralny? Na to pytanie, odpowiedzieć się musi przecząco. Zapytajmy następnie, czy wszystkie dzieci są chowane w kierunku niepożądania cudzej własności? Odpowiedź wypadnie: że dzieci niższych warstw społeczeństwa wcale nie są chowane w tym kierunku, średnich warstw w małej tylko części.

Siódme: „Nie kradnij“ bywa in-trepetowane wśród gminu następująco: „Sześć zabierz, siódme pozostaw!“ Nierzadkie są wypadki też, że sami rodzice wysyłają dzieci na kradzież, a rzeczy przez dzieci znalezione, nie lubią zwracać, lecz najczęściej je spieniężają.

Pytanie dalsze: czy człowiek z natury swej jest skłonny do okradzenia bliźniego? Na to odpowiadamy stanowczem: „tak“! Czy znajdują się złodzieje w szkołach, wśród uczniów? odpowiedź wypaść musi twierdząco. Czy ci poczywcy tylko rekrutują się z najniższych warstw? odpowiedź wypada, że niebrak ich też i między synami lepszych rodzin! Między pierwszymi, a drugimi ta tylko zachodzi różnica, że pierwszych poduczyl tego rzemiosła rodzice, a metrami drugich są pierwsi.

Leczenie dziecka, które ma pociąg do cudzej własności nie jest rzeczą łatwą. Bardzo wiele zdziałać tu może wpływ moralny, zmiana sądów i wniosków. Podzielać się musi na wzbudzenie uczuć wyższych i wykazując wychowankowi, jaką przykrość wyrządza dru-